

Bilag I.**PRISKONTROLRÅDET**

København, den 2. oktober 1950.

Handelsministeriet.

I anledning af, at lov om priser m. v. udløber den 15. november d. å., og i besvarelse af handelsministeriets skrivelse af 8. august d. å. skal priskontrolrådet udtale følgende:

De prisstigninger, som først devalueringen af den danske krone og derefter Korea-krigen og usikkerheden i den internationale situation har medført, synes at måtte nødvendiggøre opretholdelse af ekstraordinære prisbestemmelser også i den nærmest kommende tid og udelukke yderligere svækkelse af lovens regler af denne art.

Spørgsmålet bliver herefter, om en skærpelse af loven er nødvendig.

Hovedinteressen i denne forbindelse knytter sig til reglen angående erhvervsdrivendes adgang til — uden forudgående kontrol — at lægge genanskaffelsesprisen til grund for deres kalkulationer.

Under hensyn til de overordentlig store prisstigninger, der er indtrådt på mange områder, er det klart nok, at en ukontrolleret adgang til at lægge genanskaffelsesprisen til grund medfører fare for hævnning af vore priser til et niveau, som det kan blive vanskeligt at komme ned fra, selv om det måtte blive påkrævet som følge af, at mange af de indtrufne prisstigninger i udlandet kan tænkes at blive helt eller delvis af midlertidig karakter. Til imødegåelse af denne fare vil det formentlig være af den største betydning, om en vis kontrol med adgangen til at lægge genanskaffelsesprisen til grund kan udøves under hensyntagen til, hvorvidt virksomhederne er således stillet, at de må følge med i et muligt prisfald, så snart det måtte indtræffe. Selv med fornøden hensyntagen hertil vil man sikkert i mange tilfælde gennem kontrol som nævnt kunne udskyde en prisstigning eller endog i tilfælde af senere prisfald delvis undgå den gennem udligning af priser.

I tilfælde, hvor § 13 anvendes, idet det findes ønskeligt og rimeligt at fastsætte maksimalpriser eller maksimalavancer, er der efter loven adgang til at øve kontrol med hensyn til, i hvilken grad genanskaffelsesprisen kan lægges til grund, som nævnt naturligvis under hensyntagen til, hvorvidt det må antages nødvendigt for virksomhederne straks at følge med i et kommende prisfald. Man antager nemlig, at den betingelse for anvendelsen af § 13, at konkurrencen ikke er tilstrækkelig virksom til at sikre fri prisdannelse, må siges at være opfyldt i de omtalte tilfælde af ekstraordinære prisstigninger. Endvidere antager man, at § 1, 2. stk., ikke kan anføres mod den omtalte anvendelse af § 13.

Idet man går ud fra, at rådets synspunkt med hensyn til, hvilke muligheder for kontrol § 13 indeholder, vil være i overensstemmelse med ministeriets opfattelse, kan man anbefale, at lov om priser m. v. forlænges uden ændringer, da man i så fald ved anvendelse af § 13 vil kunne sikre, at prisfastsættelser inden for erhvervsområder, hvor der er fare for væsentlige prisstigninger, sker på grundlag af omkostningerne ved indkøb og rimelig